

HÀNH HƯƠNG ĐỨC MẸ LỘ ĐỨC

Tôi đang ở chơi nhà một người bạn thân cũ ở ngoại ô phía nam Paris, chợt nhớ đến cha già Louis Nguyễn Văn Qui, DCCT, chuyên lo cho các anh em Gia Đình An Phong Bụi Đồi, hiện đang có một “Ngôi Nhà Mỏ” ở Ermont Eaubonne. Chỉ là gọi điện thoại để thăm hỏi, không ngờ cha lại rủ cùng đi Lourdes. Thế là đang đêm hôm, gia đình người bạn lái xe chở tôi tức tốc đến cha Qui để kịp ra nhà ga trực chỉ miền Nam nước Pháp. Đoàn hành hương hóa ra chỉ vồn vẹn có 3 người, cha Qui, chị Duyên – một người Việt định cư tại Đan Mạch, và tôi.

Sau một chuyến xe lửa thâu đêm, tảng sáng ngày 27/11/2001, chúng tôi đến Lourdes. Trời đã vào cuối thu, sắp chuyển sang đông. Đứng ra ở miền Nam sẽ ấm hơn ở Paris, nhưng vì Lourdes nằm rất gần dãy Pyrenees, biên giới thiên nhiên Pháp-Tây Ban Nha, nên khí hậu thuộc về miền núi, lạnh căm căm và mưa phùn lất phất. Tuy nhiên, cảnh vật thiên nhiên thì tuyệt vời, đường phố lại sạch sẽ, người dân như thể thấm đượm tinh thần chị Thánh Bernadette Soubirous nên cũng hiền hòa khiêm nhu và ôn tồn lặng lẽ.

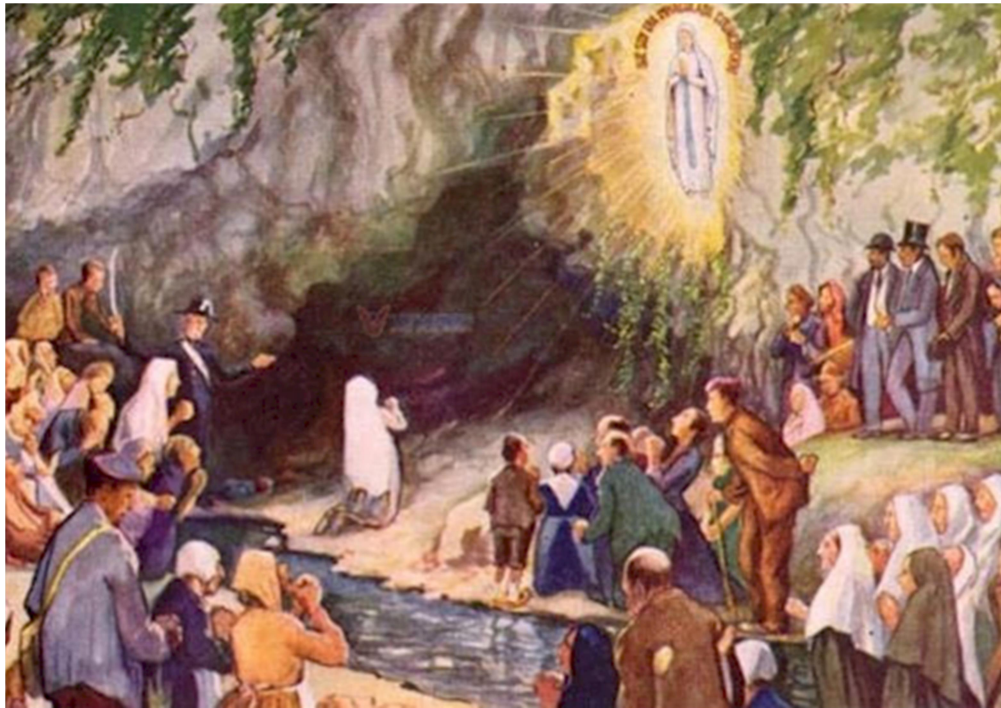
Ăn lót lòng thật nhanh tại nhà khách của Hội AED (Aide des Eglises en détresse – Hội Tương Trợ các Giáo Hội đang bị bách hại) xong xuôi, chúng tôi rảo bước về hướng Hang Đá Lourdes. Thật may, sát tới giờ dâng Thánh Lễ, cha Qui ngỏ ý với Ban Tổ Chức, và hai linh mục Việt Nam chúng tôi được đồng tế với hai linh mục Pháp thuộc giáo phận địa phương, và Thánh Lễ được trực tiếp truyền thanh trên toàn nước Pháp cũng như trên tất cả các nước khối nói tiếng Pháp (francophone), với ý chỉ tạ ơn và cầu nguyện cụ thể của từng linh mục đồng tế xướng lên bằng tiếng Pháp.

Thật cảm động đến rung rung nước mắt, có bao giờ tôi dám mơ ước có ngày được dâng Lễ Tạ Ôn ngay tại Hang Đá Lourdes, nơi Đức Mẹ đã hiện ra với chị Bernadette tất cả 18 lần từ ngày 11/2 đến ngày 16/7/1858, đã gửi cho toàn Giáo Hội một thông điệp tự giới thiệu *Mẹ là Đấng Vô Nhiễm Nguyên Tội (Que soy Immaculada councepciou – Je suis l’Immaculée Conception)*, đã bày tỏ tấm lòng từ mẫu hay thương xót cho biết bao con người đau khổ trên thế giới được hồi sinh cả tâm hồn lẫn thể xác...

Khách hành hương hôm ấy rất vắng, chỉ khoảng 40 người, hình như gồm nhiều sắc tộc Âu – Á – Phi – Mỹ, ai cũng co ro trong áo rét mũ ấm, nhưng những ánh mắt thì ngược cao thành khẩn hướng về Thiên Chúa, hướng về Mẹ, nguồn Cây Trông và Bình An.

Thánh Lễ đã xong nhưng mọi người vẫn cố nán lại dưới cơn mưa phùn để sốt sáng cầu nguyện và lần chuỗi Mai Khôi. Bất chợt, có mấy người tiến lại gần chúng tôi, thì ra họ là những người Phi Luật Tân khá giả, đi hành hương để xin ơn chữa lành bệnh ung thư, họ tỏ ra vui mừng gặp chúng tôi cũng là người châu Á, họ tặng chúng tôi mỗi người một chuỗi màu đen rất đẹp họ vừa mua được khi hành hương về Thánh Đô Roma.

Chúng tôi cùng ngồi lần chuỗi trên các băng ghế sắt sơn trắng trước khu vực Hang Đá. Cha Qui chỉ cho tôi thấy viên đá lát dưới nền sân, đánh dấu chính xác vị trí chị Thánh Bernadette đã quỳ trong những lần được gặp và trò chuyện với Mẹ. Sát bậc thềm lên Cung Thánh có đặt Bàn Thờ. Trong Hang Đá còn có thêm một phiến đá ghi dấu nơi Đức Thánh Cha Gioan Phao-lô đệ nhị đã đến quỳ cầu nguyện tạ ơn trong lần đầu tiên đến với Mẹ năm 1983 khi lên ngôi Giáo Hoàng. Ngay dưới chân hốc đá đặt pho tượng của Mẹ, một đài nền hàng trăm ngọn màu trắng vút cao lên, tỏa ánh sáng cả ngày lẫn đêm. Chéch về bên trái mặt tiền Hang Đá, là những sợi dây thép căng ngang, treo những chiếc nạng mà người bệnh được chữa lành đã lưu lại như một biểu tượng của lòng tri ân Mẹ. Phía bên trong, cạnh Bàn Thờ là một miệng giếng đầy áp nước, được lắp kính và chiếu đèn, đêm ngày róc rách tiếng nước chảy.

Bên cánh phải của Hang Đá là một dãy các điếm tập trung hàng ngàn ngọn nến của khách hành hương cháy sáng quanh năm, kể đó là một dãy nhà dài cho mọi người bệnh tật hay lành mạnh có thể đến thăm mình trong các hồ nước thiên nhiên của Lourdes. Bên cánh trái của Hang Đá là một loạt những vòi dẫn trực tiếp nước suối Lourdes cho khách hành hương đến uống hoặc đóng vào chai lọ mang về như một vật báu.

Toàn bộ Hang Đá Lourdes nằm trong một vách núi mà giờ đây, Giáo Hội vâng lời Mẹ dặn đã xây lên trên đó một ngôi Vương Cung Thánh Đường vĩ đại nguy nga, chung quanh là cả một khu vực rộng mênh mông, gồm các nguyện đường nhỏ, các hội trường lớn, phòng triển lãm các phép lạ, phòng chiếu phim tôn giáo, cùng các tượng đài, lại có cả một quả đồi cỏ xanh nằm bên con sông nhỏ uốn quanh, cho các đoàn giới trẻ dựng lều cắm trại và sinh hoạt. Hàng năm, hàng triệu lượt khách hành hương khắp thế giới sẽ tuôn đổ về đây trong các dịp Đại Lễ của Mẹ. Năm 2001 đã được Giáo Hội chọn là năm Magnificat [Linh hồn tôi ngợi khen Chúa/Bài ca Ngợi khen]. Tôi cũng vừa được biết vào tháng 8/2002 sắp tới, toàn thể cộng đồng người Việt Công Giáo toàn Âu Châu sẽ hẹn hò nhau về bên Mẹ, con số ước định đến hàng chục ngàn người, có lẽ đông nhất vẫn là từ Pháp, Đức, và Roma...

Tự nhiên tôi lại vọng tưởng đến Linh Địa La Vang Việt Nam. Vẫn là Mẹ đầy thôi, Lourdes, Fatima, Medjugorja... nhưng sao trong khung cảnh La Vang–Quảng Trị của giáo phận Huế còn nhiều thiếu thốn, nóng bức, khó khăn, và nghèo nàn của Việt Nam, khách hành hương chúng mình vẫn cảm thấy gần Mẹ hơn biết bao. Có cảm tính chủ quan và nặng óc địa phương không nhỉ? Thôi, dầu có thế nào đi nữa, mọi người trên toàn thế giới cũng như tôi vẫn chỉ có duy nhất một người Mẹ là Mẹ Đức Giê-su, Mẹ không hề phân biệt lý lịch những đứa con yêu của Mẹ là Tây, là Tàu hay là Ta, là da trắng, da đen hay da vàng, là Công Giáo, Phật Giáo, Hồi Giáo hay thậm chí là vô thần đi nữa...

Tôi chợt nhớ đến bài giảng về 5 bà mẹ của cha Tiến Lộc ở La Vang cho gần 100,000 bạn trẻ trong dịp bế mạc Đại Hội Thánh Mẫu năm 1999, và tôi thầm cầu nguyện với Mẹ Lourdes cho bà mẹ già tôi đã qua đời, cho Mẹ Giáo Hội, cho Mẹ Dòng Chúa Cứu Thế tôi đang được cru mạng, và nhất là cho Mẹ Việt Nam quê hương yêu dấu của tôi, của mọi người dân Việt gần xa...

Trong không gian lạnh giá dưới những hàng cây cuối thu trụi lá của Lourdes, tôi như nghe lòng mình hát lên bài ca kính mừng Đức Mẹ Lourdes, bài ca đã được dịch ra hàng trăm thứ tiếng khác nhau trên hoàn cầu, trong số đó có lời Việt của tôi mạo muội viết ra...

*Mừng vui ân phúc tuyệt vời: đã sinh Con Chúa trời,
Lời Xin Vâng nói một lời, tín trung theo suốt đời,
Ave, Ave, Ave Maria – Ave, Ave, Ave Maria...
Mẹ ơi, Mẹ đã về trời, ánh quang vinh chói ngời,
Đoàn con đang bước đường đời, ngược trông theo bóng Người,
Ave, Ave, Ave Maria – Ave, Ave, Ave Maria...”*

Lê Quang Uy – DCCT

Nguồn: Internet eMail by peter tran chuyển

*Đăng ngày Thứ Năm, January 9, 2025
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*